

Fakirleştirme ve Aç Bırakma Siyâseti

Hilâfet Devleti'nin yıkılıp İslam'ın bir tarafa terk edilmesinden sonra yasamada, ekonomik ve toplumsal düzenlerde Batılı laik sistemlerin hükümleri ve kapitalist sistem uygulanmaya başlandıktan bu yana, Ümmete hastalık musallat oldu ve bu hastalığın semptomları Ümmetin vücudunda ve hayatının her alanında belirginleşmeye başladı. Sonra da Dünya Bankası ile Devletlerarası Para Fonu'nun [IMF'nin] ilaçları ile tedâvi edilmeye çalışıldı. Ekonomik gelişme ve ekonomik reform programları denilen ama gerçekte fakirleştirme ve aç bırakma programları olan birçok öneriler işittik. Ne var ki bunların hepsi de başarısız oldu ve her geçen gün hastalığı, fakirliği daha da artırdı. Çünkü uygulanmaya çalışılan tedâvi Ümmetin esasından ve akidesinden kaynaklanmıyordu.

Gerçek şu ki Ümmet üzerine uygulanan bu fakirleştirme ve aç bırakma siyâseti, insanların karınlarını nasıl doyuracaklarından başka hiçbir şey düşünmemesini sağlamaya yönelik sömürgeci bir plânın ürünüydü. Sömürgeci devletler bu politikaları bizi kendilerine bağımlı kılmak ve onların çıkarlarını gerçekleştirecek şekilde yürümemizi sağlamak üzere izlemekteydi.

Muhakkak ki fakirliğin büyümesi, ülkedeki kaynakların kıtlığından veya servetlerin yetersizliğinden ötürü değildir. Tam aksine, tümüyle Allah hükmünün hassaten ekonomik bakımlardan uygulanmaması, servetin âdil bir biçimde dağıtılmaması, Batı'nın ve sömürgeci politikalarının alçaltıcı biçimde taklit edilmesi, halklarının hayrını değil de kendilerinin anlık ve bencil çıkarlarından başkasını umursamayan Batılı uşakların varlığı, küçük ülkelerin kaynakları ve potansiyelleri üzerine çöreklenmiş güçlü devletlerin hegemonyası ve onların peşinden gidilmesinin bir sonucu olarak fakirleştirme ve aç bırakma politikasının alınması gibi temel nedenlerden ötürüdür. Bu politikalar oldukça olumsuz sonuçlara yol açmışlardır. Bunlardan birkaçı, fakirliğin kâfirlerle işbirliğine mecbur etmesi veya şüphecilikten ötürü birtakım kesimlerin parçalara ayrılmasıdır. Yine bu, büyük bir toplumsal enerji ziyanına yol açarak ekonomik durgunluk, enflasyon ve işsizlik oranlarının artmasına neden olan ekonomik hareketliliği kilitlemektedir. Üstelik bu fakirleştirme politikası aileleri parçalamakta, aralarındaki ilişkileri sarsarak aşiretleri zayıflatmaktadır. Suç oranlarının ve çete faaliyetlerinin artmasını sağlamakta ve dinimizin tüm değerlerini hiçe sayan yeni bir azgın nesil çıkarmaktadır. Sonuç olarak toplum sükunetini ve esenliğini kaybetmektedir. Çevre ülkeler üzerinden yapılan çocuk ticaretinin, bu fakirleştirme ve aç bırakma politikasından başka bir sebebi yoktur.

Muhakkak ki en têsirli ilaç tek başına İslam'dır. Zîra İslam hükümler koymuş ve insanın mülk edinmesine sağlayan tüm meşru çalışma şekillerine ilk ve temel yol olarak karar vermiştir.

Haydi yerin omuzlarında (üzerinde) dolaşın ve Allah'ın rızından

yyiin. Dönüş ancak O'nadır. ^[el-Mulk 15]

Bugün olduğu gibi herhangi bir kimse herhangi bir iş bulamıyorsa devletin ona bir iş sağlaması gerekir. Çünkü devlet o kimseden sorumludur. Nitekim Efendimiz Muhammed ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

« **» İmâm (Halîfe) çobandır ve O, raiyyesinden (yönettiklerinden) mes'uldür.** ^[Buhârî ve Muslim rivâyet etti.]

Ayrıca herhangi bir kimse, kendisinin ve ailesinin ihtiyaçlarını karşılamaktan âciz kalıyorsa, bu ihtiyaçlarını karşılamak akrabalarının ve yakınlarına farzdır.

Onların örfe (ölçülere) uygun olarak beslenmesi ve giyimi baba tarafına aittir. Hiçbir kimse kaldıracabileceğinin dışında sorumlu tutulmaz. Hiçbir anne çocuğundan dolayı ve hiçbir baba da çocuğundan dolayı zarara uğratılmaz. Vâris (mîrasçı) üzerine de bunun (nafaka têmininin) bir benzeri düşer. ^[el-Bakara 233]

Akrabaları da onun bu ihtiyaçlarını karşılayamıyor veya o kimsenin herhangi bir akrabası bulunmuyorsa, onun sorumluluğu Beyt-ul Mâl'e ^[Hilâfet Devleti'nin Hazinesine] ait olur. Bu durumda onun tüm temel ihtiyaçları sağlanır ve [Beyt-ul Mâl'in divanlarından biri olan] Zekât Divânı'ndan karşılanır. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Sadakalar (zekâtlar) Allah'tan bir farz olarak ancak fakirlere, miskinlere, (zekât toplayan) memurlara, müellefet-il kulûb (kalpleri İslâm'a ısındırılacak) olanlara, (hürriyetlerini satın

almaya çalışan) kölelere, borçlulara, Allah yolunda olanlara (mücâhidlere) ve (yolda kalmış) yolculara mahsustur. Allah Alîm ^[Her Şeyi Bilen] dir, Hakîm ^[Hikmet Sahibi] dir. ^[et-Tevbe 60]

Hilâfet Devleti tüm fakirlerin, miskinlerin ve borçluların sayısını hesaplayıp sekiz sınıfa ayırdıktan sonra bunun dağıtımını yapmaktan ve zekâtı ihtiyaçları oranında aralarında paylaştırmaktan sorumludur. Eğer zekât miktarı tüm bu fakir, miskin ve borçlu insanların ihtiyaçlarını karşılamada yetersiz kalıyorsa, bu durumda Beyt-ul Mâl'in diğer kaynaklarından istifade edilir. Nitekim Rasulullah ^[Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

« *» Mü'minlerden kim ölür de bir mal bırakırsa, bıraktıklarını asâbesine (yakınlarına) mîras bırakmış olur. Her kim de geride bir borç veya (muhtaç) bir aile bırakırsa onun mevlası (ihtiyaçlarını karşılayacak olan) benim (yani devlettir).*

Eğer Beyt-ul Mâl'in dört dîvanı [Zekât Dîvanı, Kamu Mülkiyeti Dîvanı, Devlet Mülkiyeti Dîvanı ve Âcil Durum Dîvanı] da yetersiz kalıyorsa, bu durumda devlet, zengin Müslümanlara başvurmamak zorunda kalır. Nitekim Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Onların mallarında muhtaçlar ve yoksullar için bir hak vardır. ^[Zâriyat 19]

Dolayısıyla devlet, ancak yetersizliği gidermek ve insanların ihtiyaçlarını karşılamak üzere zenginlere gereğince vergiler uygular.

İslam'ın hükümlerinden biri de, Müslümanın Müslüman kardeşini gözetmek zorunda olmasıdır. Zîra tüm Müslümanlar arasında bir şefkat, merhamet, kardeşlik ve bağlılık vardır. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Birr (iyilik), yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir.

Velâkin birr; Allah'a, Âhiret Günü'ne, Meleklerle, Kitâb'a ve Nebîlere îman eden ve akrabalara, yetimlere ve miskinlere sevdiği maldan veren (kimsenin bu iyiliğidir). ^[el-Bakara 177]

Bununla birlikte İslam sadaka-i cariyeleri, vakıfları ve diğerlerini de teşvik etmiştir. Malın, servetin biriktirilmesini haram kılmış, bunların bir kısmının ihtiyaç sahipleri arasında dolaştırılmasını ve devletin mülk edinilmiş menkul (taşınır) veya gayrimenkul (taşınmaz) özel mallardan ihtiyaçların karşılanması maksadıyla hibe etmesini de gerektirmiştir. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Böylece (o mallar) içinizden sadece zenginler arasında (dolaşan) bir devlet (zenginlik) gibi olmaz. ^[el-Hasr 71]

Yine İslam mîrası, malların değerlendirme vesilelerinden biri haline getirmiştir. Mütekebbirlere cimriliği, savurganlığı ve isrâfı haram kılmıştır. İnsanların hayatlarını sürdürebilmeleri için mal sahibi olmalarını gerekli kılmıştır.

Böylece İslam'ın, insanın yiyecek, giyecek ve barınmadan oluşan temel ihtiyaçları nasıl karşıladığı açığa çıkmıştır. Bununla beraber evlilik ve muhtemel gereklerini sağlamaya da çalışmaktadır. Yine İslam ücretsiz eğitim ve sağlık hizmetleri de sunmaktadır. İşte böylelikle IMF ve Dünya Bankası'nın plânları ve tuzakları boşa çıkabilir, Batılı sömürgecilik durdurulabilir, kötü durumdan istifade eden ihtiraslıların bencillikleri kesilebilir, ülke servetlerinin çalınması engellenebilir ve halkın açlığa terk edilmesinin önüne geçilebilir.

Sizi, İslam Ümmeti'nin hayırlı ve ihlaslı evlatlarıyla birlikte çalışmaya dâvet ediyoruz, Ey Yemen Halkı! Tâ ki **Hilâfet Devleti**'nin kurulması şerefine ve Allah'ın rızasına ulaşabilesiniz. Nitekim dedeleriniz İslam'ı zaferlerden zaferlere ulaştırarak bunu yapmışlardı. İslam'ın tüm dünyayı kuşatması ve insanlığı kapitalist hadâratın pençesinden kurtarmasının tek yolu işte budur!

Hizb-ut Tahrir
Yemen Vilâyeti

H. 15 Ramazan 1425
M. 29 Ekim 2004